

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. Nr. 206.

Anden Session.

70de Møde.

Fredagen den 31de Januar.

(Fortf.)

Justitsministeren: Der har under Forhandlingerne gjentagende været lagt særdeles Vægt paa, at det Forslag, som den ærede Viceformand har stillet, stemmer overens med det, der kaldes Regjeringens første Udkast; men jeg maa i saa Henseende dog tillade mig at gjøre den Bemærkning, at der vel oprindeligt maatte udarbejdes et Udkast, der kunde tjene til Grundlag for Forhandlingerne mellem de mange forskjellige Autoriteter, hvem denne Sag vedkom, og at det nærmest tilfaldt Justitsministeriet at udarbejde et saadant Udkast, men det kunde dog ikke fremtræde som et Regjeringsudkast. Der blev ved Omsendelsen af dette Udkast udtrykkeligt udhævet, at det var udarbejdet for at tjene til Grundlag for Forhandlingerne, men det havde hverken dengang været forelagt Statsraadet eller Kongen til Sanction. Det var kun oprindeligt som den Ramme, hvori de Bestemmelser, der af de forskjellige Autoriteter ansaaes hensigtsmæssigt at vedtage, kunde indfattes. Nu er det ganske vist, at jeg for mit Vedkommende jo naturligviis ikke kan være utilbøielig til at see hen til det oprindelige Udkast, men det kan dog ingenlunde betragtes som et egentligt Regjeringsudkast, men kun betragtes som Grundlag for Forhandlingerne, og, naar der i de deri indeholdte Bestemmelser senere er gjort Forandringer, viser det netop, at Regjeringen ved at tage Sagen under Forhandling, og navnlig efterat de forskjellige Autoriteters Indttringer, som derover ere fremkomne, ere tagne under noie Overveelse, er kommen til en anden Ansættelse end den, den oprindeligt havde lagt til Grund for det første Udkast. Jeg troer

derfor, at det ikke maa ansees som en Anbefaling for dette Afstemningspunkt, at det har været saaledes affattet i det oprindelige Udkast, idet at der senere, ifølge Regjeringens nærmere Overveelse og den derefter vedtagne Beslutning, er blevet vedtaget Forandring deri. Da det sandsynligviis nu snart vil gaae til Afstemning, tør jeg endnu kun tilføie, at det forekommer mig, at Udvalgets Forslag vil i enkelte Henseender fortjene Fortrinnet, fordi jeg ikke nægter, at det tydeligere udtaler den Mening, som ellers var udtalt i den oprindelige § 2.

Jeg maa iøvrigt med Hensyn til Fortsættelsen af § 2 med den ærede 2den Landstingsmand for 1ste Valgkreds (Treschow) udtale mig for, at Ordet „og“ i 2den Passus af § 2 ikke kan fortsættelsesconjunctivt saaledes, at der nødvendigviis skulde udfordres de i første Deel af denne Passus omhandlede Tilfælde, nemlig: „naar Staden angribes eller trues af fjendtligt Overfald“, eller, at det nødvendigt skulde udfordres, for at Kongen, efter Justitsministeriets Indstilling, kunde anordne Borgervæbningens Underlæggelse under Krigsministerens Overbefaling. Dette er tydeligere udtalt ved Udvalgets Forslag, og, naagt jeg ikke antager, at der vilde være megen Brug for en saadan Bestemmelse, synes det mig dog, siden det nu engang er blevet bragt paa Bane, at det var rettere, om det blev udtrykkeligt udtalt; thi der kan dog uaagteligt gives enkelte Tilfælde, hvor det var bedre, at den egentlige militære Styrke handlede aldeles i Overensstemmelse med Borgervæbningen, og omvendt, at Borgervæbningen handlede aldeles i Overensstemmelse med den militære Styrke. Dette vil aldrig saa fuldkommen kunne opnaaes, naar Overbefalingen over disse to forskjellige Styrker er overdraget to forskjellige Ministerier; der udfordres da i alt Fald længere Tid, for